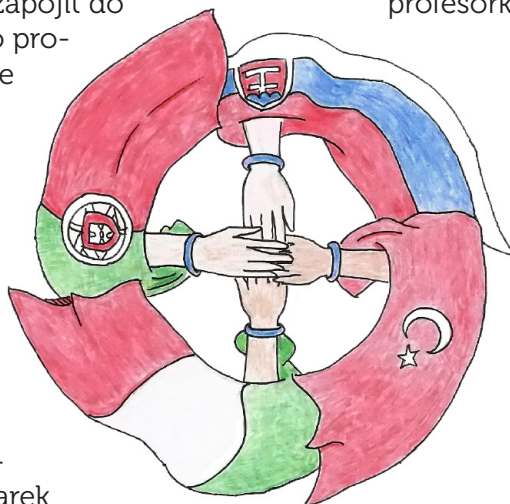

FROM CLASSROOM TO CARRER

V RÁMCI PROGRAMU ERASMUS + PARTICIPUJEME NA PROJEKTE S NÁZVOM „FROM CLASSROOM TO CARRER“ SPOLU SO ŠKOLAMI V TURECKOM ISTANBULE, PORTUGALSKOM LISABONE A TALIANSKOM MOGORE. DVA ROKY BUDEME PLNÍŤ RÔZNE ÚLOHY A TRETÁVAŤ SA POSTUPNE V KAŽDEJ KRAJINE. ZÍSKAVAŤ SKÚSENOSTI, NOVÝCH PRIATEĽOV A V NEPOSLEDNOM RADE AJ MNOŽSTVO ZÁŽITKOV.

„Naša škola sa bude zapájať do mnohých akcií!“ bolo vyrieknuté z úst mnohých učiteľov dávno pred tým, ako som sa začal nejakými akciami a projektami zaoberať. Nuž nejaká náhoda chytila pod pazuchu pani profesorku Husárovú a preriekla sa. Vraj že mám celkom dobrú výslovnosť a anglicky tiež niečo ovládam, či by som sa nechcel zapojiť do medzinárodného projektu, kde sa bude komunikovať výhradne anglicky, napriek tomu, že sú doňho zapojené školy z Portugalska, Turecka, Talianska a samozrejme my - Slováci. Samozrejme, mrzutý Marek vždy odvrkne niečo typu: „Mám toho veľa, nechce sa mi ísť do takýchto akcií, nemám čas.“ Samozrejme, môj osud ma stále drží nad vodou a hlási ma všade, kde to ide, pretože tam nechce ísť sám. Tento osud je môj spolužiak a volá sa Dávid. Ahoj, Dávid! Väčšinou na neho bývam nahnevany, ale napriek tomu to vždy končí happy endom, rovnako ako teraz, aj keď sa táto akcia iba začala, uvedomil som si, že má veľa výhod. Naučím sa niečo po anglicky, MOŽNO si pozriem inú krajinu, čo sa mi hodí, keďže som sa najďalej dostal do Poľska,

čo je v podstate pár krokov, spoznám sa s rôznymi ľuďmi a samozrejme, uvidím možnosti zamestnania sa v zahraničí, čo sa zdravotníkom momentálne veľmi hodí, však? Pani profesorka

Škodyová nás s Dávidom informovala o príchode týchto zahraničných hostí, rovnako nám povedala, že sa s nimi budeme môcť stretnúť počas toho, ako sa budú premietiť prezentácie, tak sme sa teda vybrali skôr z praxe na stretnutie. „Felláci“ (kamaráti) zo zahraničia sa zgrupili v informatike, kde mali malé pohostenie a diskutovali. Po pár minútach čakania

sme boli prizvaní k nim. „Felláci“ sedeli v strede a my študenti okolo. Bolo to veľmi zaujímavé, keďže som rozumel takmer všetkému až na pár slov. Áno, Marek rozumel. To už je zvláštne samé o sebe. Prezentácie boli poučné a dali nám to, čo bolo potrebné. Počas prestávky medzi prezentáciami sa k nám otočil jeden z Turkov, ktorí sedeli pred nami a začal sa nás pýtať vecí ohľadom školy, práce, praxe a pláce. Samozrejme som sa k slovu nedostal, keďže môj osud Dávid veľmi rád kecá. Beriem to však s nadhľadom! Mne to iba vyhovuje. Celú konverzáciu som iba dopĺňal slovami, ktoré mu vypadli a prikyvoval s americkým „Yeah, Yeah! That’s right!“. Vtedy mi to prišlo veľmi